

Narkomán amatőr csillagász esete a Meteor 2009/9. számával

Napjainkban minden oldalról dől ránk az információ, ez akkor is így van, ha néhány kulcsszó segítségével az Interneten keresgélünk. Még mindig nagy jelentősége van a jól szerkesztett, értelmesen gyűjtött, tartalmasan közreadott ismereteknek, miként a Meteor cikkeinek is. Bár folyamatosan tájékozódhatunk a legújabb eseményekről, mindig növekvő kíváncsisággal várom a következő számot, így volt ez 2009 szeptemberében is. Végre megjött a sárga boríték, tudtam mi van benne, a postaládából kivéve letettem az asztalomra – címzessel lefelé. Az események sora a következő volt:

1. Mint a kábítószerfüggő beteg, csaknem reszkető, türelmetlen kézzel téptem fel a borítékot: mi újat olvashatok az új számban. Megzavart a kieső sztereo szemüveg, de megnyugodva kezdtem forgatni a tekintélyes füzetet. A boríték – olvasatlanul – került a kukába.

2. Aznap csak nagy vonalakban néztem át, másnapra – egy vasúti utazás idejére – halasztottam az olvasást.

3. Alig vártam, hogy vonatra szállhassak, hogy elmélyedhessek a rendkívül jól szerkesztett, élvezetes cikkekben. Különösen a különféle térbeli megjelenítések voltak érdekesek. Ezeket igen hasznosnak tartom, mert a középiskolákból a diákok nagy többsége igen szegényes térszemlélettel érkezik, ezek a cikkek pedig próbára tették az olvasó tér-látását, mondhatni, egy új világot nyitottak meg az érdeklődő számára. Már a boríték kibontásától zavart egy cédula, amely kilógott a lapok közül.

4. Már csak e cédula maradt olvasatlanul. Végig az élt bennem, hogy ez valami – minden bizonnyal érdektelen – reklámanyag lehet. Kimeredt a szemem, amikor a második sorban olvastam: „... tagi hitelesítő kód a ...boríték címlapján”. A boríték már messze járt...

5. De megnyugodtam, mert a MCSE az ilyen türelmetlen olvasókra is gondolt, az utolsó előtti bekezdés szerint: „Elveszett,

vagy nem működő hitelesítő kód esetén...”. Nekem rögtön elveszett.

Tanulság: a Meteoroknak a borítékja is kihasznált adathordozó, az is a tartalomhoz tartozik. A szeptemberi szám tartalma pedig egyébként is igen sokrétű, többszöri olvasás után is új élményeket ad.

Döbröczeni Ádám

Így lettem tagja az MCSE-nek

A történet 2001-ben kezdődött. Éppen az orvosi rendelőben voltam, amikor egy könyvtárban egy furcsa alakzatot láttam az egyik könyv borítóján. Nagy meglepetésemre ez egy csillagászati évkönyv volt, mégpedig a 2001-es, aminek a borítóján az Eros kisbolygó látható. Eredetileg egy kb. 25 literes akváriumra gyűjtöttem, de az összegyűlt pénzből inkább az évkönyvet vettem meg. Először nem igazán értettem a leírást, hiszen még csak hetedikes voltam, és korábban nem volt ilyen könyvem.

Egy évvel később a Camponában vettem meg a 2002-es évkönyvet. 2003 szeptemberéig a Planetáriumban vásároltam meg a Meteor-t. Ugyanebben a hónapban a nagyszüleim segítségével sikerült eljutnom a Polarisba. Itt már láttam, hogy minden a csillagászatról szól, és iszonyatosan örültem, ennek hogy ide eljuthattam. Októberben beiratkoztam az MCSE-be. Az itteni csillagászok nagyon kedvesek és segítőkészek. Örülök, hogy a sors ezt az utat szánta nekem, vagyis azzal hozott össze, amit a legjobban szeretek csinálni. Hivatalosan 2005-ben lettem tagja az egyesületnek.

Azóta sok érdekeséget megismerhettem a csillagászatban. A legjobban a táborok, előadások, találkozók és távcsöves megfigyelések élvezetek. Az ágasvári csillagásztáborban nem csak csillagászati, hanem meteorológiai megfigyeléseket is végeztem, elsősorban a zivatarokkal és az alacsony szintű felhőzettel kapcsolatban. A tábor sok nagyon jó dologgal szolgált. Itt mindenből és mindenkítől lehet valami újat tanulni. Pl. planetológia, asztrofizika stb. A Polarisban az előadások és a találkozók alkalmával

tanultam sok új és érdekes dolgot. Ilyen előadás volt Pl. Földszúróról kisbolygó 1954-ben, amelyet Ponori Thewrewk Aurél tartott.

Az elmúlt évek során a Meteor is sokat változott. Ma már teljesen más, mint pl. 2000-ben. 2004.08.02-án vásároltam egy 150/1200-as Dobsont napszűrővel és később egy 10 mm-es Plössl-okulárt is vásároltam. A távcsövet elvittem a 2005-ös ágasvári táborba. Leggyakrabban a kert hátsó részén észleltem vele. Mostanság csak néha szoktam észlelni a meteorológiai állomás tesztelése miatt és adatok gyűjtése céljából.

Bár a csillagászaton kívül még sokat foglalkozom meteorológiával és geológiával is, és csak úgy tudok élvonalban maradni, ha mindegyik tudományággal fokozatosan haladok. Pl. egyik héten csillagászatot olvasok egy kicsit, a másik héten meteorológiából valamit. Hadd tegyem hozzá, hogy először 1997-ben kezdtem el komolyabban érdeklődni a csillagászat iránt, vagyis 10 évesen.

Szöllősi Tamás

Kutatók Éjszakája Miskolcon

Örömmel tájékoztatom a Meteor olvasóit, hogy a Kutatók Éjszakájának 2009. évi rendezvényein, a Miskolci Egyetem az ott folyó kutatások bemutatása mellett „A Csillagászat Nemzetközi Éve, a Galilei élmény” című programmal is várta az érdeklődőket. A számos érdekes bemutató között ezen is összességében több száz érdeklődő vett részt. Megtekintették a mintegy 20 perces – az épület külső falára vetített – power point prezentációt (Galilei, Jupiter-holdak, mélyég-objektumok, távcső típusok, távcsőépítés, a Meteor, az MCSE, a Csillagászati évkönyv). A 6x5 méteres képek igen látványosak voltak az „élő” csillagos égbolt alatt.

Két binokulár és egy Newton-reflektor képezte a műszerparkot. A binokuláros látvány a Jupiter négy holdjával hozta az „ahá” élményt, a távcsőépítésre vonatkozóan sok kérdés hangzott el. Jötték érdeklődők óvodásoktól kezdve végzett mérnökeink szüleiig. A bemutatót természetesen felhasználtuk a

gépészmérnöki, villamosmérnöki és informatikai tudományok népszerűsítésére is.

Szívet melengető volt néhány középiskolás kislány megjelenése, akik egyfajta maratont teljesítettek, az egyetemre a Fényi Gyula Jezsuita Gimnáziumból érkeztek és mentek tovább a Szabó Gyula csillagvizsgálóba.

Döbröczeni Ádám